

25 LET JAMARKEGA KLUBA VINKO PADERŠIČ-BATREJA NOVO MESTO

Jože Cvitkovič, JK Vinko Paderšič-Batreja Novo mesto

Kar ne morem verjeti, kako hitro je minilo 25 let od takrat, ko je dr. Uroš Tršan zbral v prostorih takratne zavarovalnice okoli sebe 35 mladih ljudi, željnih spoznavati, raziskovati in občudovati podzemni svet. Ustanovili smo jamarski klub, ki smo ga kasneje poimenovali po narodnem heroju Vinku Paderšiču-Batreji. Nekateri od ustanovnih članov, čeprav danes že z marsikaterim sivim lasom in slabšo kondicijo, še vztrajamo. Čeprav ne hodimo na zahtevne akcije, saj naše pionirsko delo nadaljujejo mladi raziskovalci, pa v klubu prevzemamo na svoja pleča druge odgovorne naloge. In kadar društvu uspe pridobiti nove mlade ljudi, ki zapolnjujejo vrzeli ob razumljivem osipu članstva, lahko govorimo o uspešnem in perspektivnem društvu. In takšno naše društvo prav gotovo je, kar se kaže tudi v tem, da smo že več let med vodilnimi jamarskimi klubi v Sloveniji.

V letu 1982, ob dvajsetletnici našega kluba, smo pripravili obsežnejši pregled naše dejavnosti in ga predstavili v brošuri Dolenjski kras. Pohvale in priznanja, ki smo jih takrat dobili od slovenskih speleologov in od okolja, v katerem delujemo so nas vzpodbudila, da smo aktivnost v zadnjih letih še stopnjevali. O našem delu v tem obdobju najbolj nazorno govorijo rezultati raziskovalnega dela, objavljeni v tej brošuri. Odločili smo se namreč za izdajo novega zvezka Dolenjskega krasa, v katerem objavljamo rezultate našega dela in ostalih raziskovalcev dolenjskega krasa, ki bodo na ta način postali dostopni širšemu krogu ljubiteljev narave.

Raziskovalno delo smo usmerjali predvsem v območje Kočevskega Roga, podolje Temenice in Podgorje. Da bi pridobivali raziskovalne izkušnje v globljih brezni, smo se podali na planino Grmeč v Bosni. V okviru prizadevanj za zaščito izvirov pitne vode smo raziskovali prispevna območja vodovodnih zajetij v Stopičah in Podturnu. Sodelovali smo pri arheoloških raziskavah v Dolenjskih Toplicah in Luknji, v okviru dolenjskih jamarskih taborov smo raziskovali v Beli krajini in na Kočevskem ter opravili več delovnih in reševalnih akcij. O obsegu opravljenega dela zgovorno govori podatek, da smo v petih letih opravili 205 akcij, v katerih smo obiskali 274 jam, od tega smo jih 143 na novo raziskali.

Enako kot raziskovalna dejavnost je bilo pestro tudi klubsko življenje. Tu imajo posebno mesto razne oblike izobraževalnega in propagandnega dela (jamarski krožek na osnovni šoli v Dolenjskih Toplicah, intenzivni jamarski tečaji, predavanja, demonstrativni nastopi, turistične ekskurzije v jame, fotografske akcije...), s katerim skušamo popestriti naše delo in vzpodbuditi mlade k raziskovalnemu delu. Ker je naše delo naporno in zahtevno, se še vedno premalo mladih ljudi odloča za vstop v naše vrste. Zato ponujamo roko hrabrim mladim fantom in dekletom: pridružite se nam, ne bo vam žal. Nudimo vam moderno raziskovalno opremo in sredstva za delo, neraziskanih jam pa tudi ne bo zmanjkalo. Morda nekoč prodremo v podzemni tok Temenice ali Radešče, za kateri vemo, da sta v svojih več deset kilometrov dolgih podzemnih poteh ustvarili čudovit kapniški svet.

Ob izidu drugega zvezka Dolenjskega krasa moram poudariti, da bi bili naši uspehi bistveno manjši, če nas ne bi gmotno podpirali Zveza organizacij za tehnično kulturo, Občinska raziskovalna skupnost in Sekretariat za ljudsko obrambo občine Novo mesto, katerim se ob tej priložnosti zahvaljujemo. Zahvaljujemo se tudi delovnim organizacijam, ki so podprle izdajo te brošure, posebno pa Krki, tovarni zdravil, ki je prevzela pokroviteljstvo nad prireditvami v počastitev srebrnega jubileja.